

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203402
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3114203402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Anderlovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti M. U., nar. XX.XX.XXXX a M. U., nar. 29.XX.XXXX, obidve bytom t. č. u matky, zastúpené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov matky Ing. U. U., bytom Z., B. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou R. s.r.o. so sídlom Z., B. X. XXX a otca Z. U., t. č. bytom Z., L. B. 2, o úpravu styku otca s maloletými deťmi, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. januára 2019, č. k. 31P/33/2014-345 takto

rozhodol:

Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi M. a M. U. po dobu prvých troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku každý druhý víkend v mesiaci, vždy od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a po uplynutí troch mesiacov má otec právo stretávať sa s maloletými deťmi M. a M. každý druhý víkend v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Otec si prevezme a odovzdá maloleté deti v stanovenom čase v mieste bydliska matky. Týmto sa zmenil v časti úpravy styku Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 30P/343/2011-25 zo dňa 31.05.2012. Ďalej rozhodol, že otec je povinný zaplatiť trovy štátu vo výške 661,09 eur na účet Okresného súdu Trenčín do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Matka je povinná zaplatiť trovy štátu vo výške 248,60 eur na účet Okresného súdu Trenčín do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že otec dieťaťa sa návrhom podaným na tunajšom súde domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadal, aby súd upravil jeho styk s maloletými deťmi M. tak, že bude oprávnený stýkať sa s maloletými deťmi každý páry týždeň v utorok a v štvrtok od 15.00 hod. do 19.00 hod. a nepáry týždeň vždy v stredu od 15.00 hod. do 19.00 hod. a v piatok od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Okresný súd Trenčín Uznesením č. k. 31P/33/2014-21 zo dňa 13.03.2014 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletými deťmi. Otcovi bolo uložené, aby v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia podal na tunajšom súde návrh vo veci samej na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/41/2014-52 zo dňa 06.05.2014 bolo uvedené uznesenie zmenené tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou M. a M. každý nepáry týždeň v mesiaci v sobotu a v nedeľu vždy od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Otec maloleté deti vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k 30P/343/2011-25 zo dňa 31.05.2012 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené. Súdom bola schválená rodičovská dohoda ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že maloleté deti M. a M. U. boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal na platenie výživného na každé z detí sumou 200,- € a

ohľadne styku sa rodičia dohodli tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi bez obmedzenia. Z výpovedí rodičov na pojednávaniach súd zistil, že rodičia sa o styku otca s maloletými deťmi nevedia dohodnúť, majú medzi sebou veľmi zlé, napäté vzťahy, ktoré pretrvávajú ešte z čias rozvodového konania. Počas konania rodičia menili názory na rozsah úpravy styku otca s maloletými deťmi. Zo znaleckého posudku č. 108/2017 vypracovaného PhDr. R. V. bolo zistené, že obaja rodičia majú k maloletým deťom vybudovanú citovú vzťahovú väzbu. Otec je na deti naviazaný, z čoho vyplýva aj potreba rozšíriť styk s maloletými deťmi. Vzťah s deťmi hodnotí otec ako výborný s tvrdením, že deti sa s ním chcú stretávať aj u neho spať. Matka chce zo svojho subjektívneho pohľadu pre deti to najlepšie, čo je v jej ponímaní je obmedziť, resp. nerealizovať styk detí s otcom. Maloletá M. má vybudovaný pozitívny citový vzťah k matke, je na ňu naviazaná, ochraňujúca osobu matky ako takej. Na druhej strane výchovu a konanie matky hodnotí ako direktívne, autoritatívne, len s nízkou možnosťou kompromisov. K otcovi má M. vybudovaný citový vzťah, avšak je výrazne labilný, instabilný. Znalec je toho názoru, že v prípade, že by matka na maloleté deti nevyvíjala tak obrovský tlak, tak by maloleté deti boli naklonené k aktívnemu a pravidelnému stretávaniu sa s otcom vrátane prespávania u neho. Takýmto správaním matky sa časom v maloletých deťoch môže vytvoril neurotizácia s prejavmi psychosomatizácie. V záujme maloletých detí je, aby prespávali u otca, ale tohto času toho nie sú schopné, pretože výrazne odmietavý postoj matky im to nedovoľuje. Maloleté deti sa dostali do takej situácie, že im nestojí za to, aby riskovali stratu dôvery a prirodzených výhod zo strany matky. Aj preto prezentujú odmietavý postoj k osobe otca a stretávaniu sa s ním. Znalec bol toho názoru, že maloleté dosiahli taký stupeň vývinu, že nie je potrebné, aby pri realizácii styku otca s nimi bola prítomná matka. Je potrebné u nich vytvoriť pocit istoty, že sa ničoho zlého nedopúšťajú, že sa nemusia báť reakcie matky, keď sa realizuje styk s otcom. K tomu je potrebná zmena postoja matky. Znalec navrhol realizovať styk otca s maloletými deťmi každý druhý víkend od piatka do nedele s prespatím. Zo správy zo šetrenia opatrovníka zo dňa 21.01.2019 bolo zistené, že komunikácia medzi rodičmi je aj naďalej problematická, ich tvrdenia sú protichodné. Matka nesúhlasí s rozšírením styku oproti úprave v neodkladnom opatrení. Naopak, navrhuje zúženie tak, aby styk otca bol upravený len jedenkrát do mesiaca od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Opatrovník poukázal na to, že na terajšej adrese, kde žije otec so svojou priateľkou, boli prešetrené pomery. Prostredie, v ktorom sa má otec stretávať s maloletými deťmi, považoval kolízny opatrovník v súčasnosti na základe prešetrenia pomerov na adrese, na ktorej otec v súčasnosti býva, za vyhovujúce. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa; čl. 5, § 25 ods. 1, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. Súd prvej inštancie uviedol, že kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v zákone o rodine. Zákon zasahuje do úpravy styku rodičov s dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách, a to najmä v prípadoch, keď rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú; ide najmä o prípad rozvodu manželov s maloletými deťmi. V danej veci súd zistil, že maloleté deti pochádzajú z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené hore citovaným rozsudkom. Súdom bola schválená rodičovská dohoda ohľadne úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom tak, že maloleté deti Karolína a Katarína Michalkové boli na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, otec sa zaviazal na platenie výživného na každé z detí sumou 200,- eur a ohľadne styku sa rodičia dohodli tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi bez obmedzenia. Súd mal za preukázané, že rodičia majú medzi sebou veľmi vážne nezhody, ktoré medzi nimi pretrvávajú z čias rozvodového konania. Ohľadne maloletých detí nedokážu spolu riadne komunikovať. Matka nerešpektuje výchovnú rolu a dôležitosť otca v živote maloletých detí. U otca nebola zistená žiadna závažná psychopatológia, ktorá by bola v kontraindikácii so zabezpečením starostlivosti a výchovy o maloleté deti. Maloleté deti sa k otázke stretávania s otcom vyjadrujú tak, aby nesklamali dôveru matky, ich správanie je výsledkom neprimeraného, veľmi silného tlaku zo strany matky, a preto k tejto otázke nie sú vo svojich postojoch slobodné. Takéto správanie matky môže ohroziť samotné zdravie maloletých detí, nakoľko znalec uviedol, že môže v maloletých vytvoriť neurotizáciu s prejavmi psychosomatizácie. Na základe vykonaného dokazovania súd preto dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi, tak ako bol upravený, rešpektuje právo otca, ktorému maloleté deti neboli zverené do osobnej starostlivosti, aby sa na ich výchove podieľal. Takto upraveným stykom sa bude medzi otcom a deťmi zachovávať prirodzené rodinné puto. Povinnosťou obidvoch rodičov by malo byť vyvíjať také iniciatívy a správať sa takým spôsobom, aby existujúce napätie medzi rodičmi nebolo zvyšované a nebolo ohrozované zdravie detí. Na základe vykonaného dokazovania neboli zistené žiadne vážne okolnosti, ktoré by boli dôvodom na to, aby stretávanie otca s maloletými deťmi bolo realizované naďalej v rozsahu doterajšej úpravy styku neodkladným opatrením, resp. bolo by nevyhnutné tento styk otca s maloletými deťmi zúžiť, tak ako to navrhovala matka. Maloleté deti M. a M.

by mali pokiaľ možno v minimálnej miere pociťovať výchovu v neúplnej rodine. K splneniu tohto cieľa by mali obaja rodičia prispievať a snažiť sa o vytvorenie priaznivých podmienok bez ohľadu na existenciu pretrvávajúcich rozporov medzi nimi. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani to, že záujem na vytvorení dobrých citových vzťahov medzi deťmi a rodičom, ktorému neboli deti zverené do výchovy, je daný aj tým, že tento citový vzťah v prípade neočakávaných životných udalostí umožní nahradiť výchovu týmto rodičom. Rodičia by mali svoje deti nadovšetko milovať a nie ich vlastniť. V predmetnej veci bolo súdom nariadené znalecké dokazovanie uznesením tamojšieho súdu č. k. 31P/33/2014-181 bola ustanovená za znalca z odboru psychológia, odvetvia klinická psychológia detí a dospelých Mgr. P. U., PhD.. Rodičom bolo uložené zložiť preddavok každému v sume 200,- eur. Uvedený preddavok zložila len matka. Uznesením tamojšieho súdu č.k. 31P/33/2014-209 bola znalkyni vyplatená znalecká odmena spolu vo výške 212,48 eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Matke bol vrátený preddavok vo výške 200,- eur uznesením tunajšieho súdu č.k. 31P/33/2014-232. Keďže otec vykazoval známky nespolupráce, trovy spojené s týmto doposiaľ vykonaným znaleckým dokazovaním súd považoval za spravodlivé dať zaplatiť otcovi. V predmetnej veci bol ustanovený uznesením tunajšieho súdu č.k. 31P/33/2014-239 ďalší znalec PhDr. R. V.. Rodičom bola uložená súdom povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania každému sumou 200,- eur. Uvedený preddavok opätovne zložila len matka. Uznesením tamojšieho súdu č.k. 31P/33/2014-295 priznaná znalecká odmena za vypracovanie znaleckého posudku spolu vo výške 897,21 eur. Trovy spojené s vypracovaním znaleckého posudku č. 108/2017 dal súd zaplatiť každému z rodičov v polovici (otcovi sumou 448,61 eur a matke sumou 248,60 eur, nakoľko tá zložila na znalecký posudok už preddavok vo výške 200,- eur). Vzhľadom na uvedené skutočnosti má matka zaplatiť spolu sumu 248,60 eur a otec sumu 661,09 eur (pozostávajúcu z 212,48 eur znaleckú odmenu za vykonané znalecké úkony Mgr. P. U., PhD. a sumu 448,61 eur za znaleckú odmenu za vykonané znalecké úkony PhDr. R. V., spolu teda sumu 661,09 eur). Keďže všetky vyššie špecifikované trovy znaleckého dokazovania boli vyplatené znalcom z rozpočtových prostriedkov tunajšieho súdu, súd zaviazal na zaplatenie týchto trov účastníkov, teda rodičov maloletých detí, ktorí obaja pracujú a majú príjem, nakoľko vypracovanie znaleckého posudku bolo v prípade tejto veci nevyhnutne potrebné a v ich záujme. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletých detí. Uviedla, že počas celého priebehu konania poukazovala na to, že otec maloletých detí sústavne mení svoje bydlisko, nemá vyriešenú bytovú otázku, v súčasnosti žije v prenajatom jednoizbovom byte so svojou priateľkou. Poukázala na skutočnosť, že ide o jednoizbový byt a v prípade, že by maloleté deti u otca prespávali, spali by na rozťahovacom gauči v jednej izbe spolu s otcom a jeho priateľkou ku ktorej nemajú vybudovaný žiaden vzťah. Otec tvrdil, že v krátkom čase sa presťahuje do rodinného domu svojej priateľky v obci P. Podľa matky však v konaní nebola preukázaná ani existencia samotného domu a nie tak už tvrdenie otca, že v predmetnom dome budú vytvorené podmienky k realizácii styku s maloletými deťmi a ani skutočnosti, či otcova priateľka bude súhlasiť, aby bol styk realizovaný v jej rodinnom dome. Mala za to, že súd prvej inštancie mal tieto skutočnosti v konaní skúmať, a až po zistení skutočného stavu veci rozhodnúť. Matka za dôležité považuje aj samotné vyjadrenie maloletej Karolíny, že u otca nechce prespávať, pričom súd toto vyjadrenie vôbec nebral do úvahy a maloletá má 12 rokov a svoje postoje a názory dokáže sama formulovať a prejavovať. Taktiež uviedla, že proti otcovi sú v súčasnosti vedené viaceré trestné stíhania, konkrétne na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T/82/2015, 8t/105/2014 a na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/8/2015. Mala za to, že otec maloletých detí nie je dlhodobo schopný si usporiadať svoje osobné pomery tak, aby mohol viesť riadny život a byť príkladom pre svoje deti. Otec detí v súčasnosti riadne nevyužíva na styk s deťmi ani čas, ktorý je určený neodkladným opatrením. Pre deti si niekedy vôbec nepríde, alebo prípade neskôr ako ma určené. Matka bola toho názoru, že otec detí konanie začal najmä z dôvodu akéhosi „vyrovnaní si účtov“ s matkou maloletých detí a nie skutočného záujmu o rozšírenie styku s deťmi. Tomu nasvedčuje aj to, že prvé nariadené znalecké dokazovanie bolo zmarené z dôvodu nespolupráce otca. Podľa matky je úprava styku nariadená neodkladným opatrením dostatočná a jej zachovanie je v záujme maloletých detí. Vzhľadom na uvedené navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň v mesiaci v sobotu a v nedeľu vždy od 15:00 hod do 18:00 hod. Otec maloleté deti vyzdvihne a odovzdá v mieste bydliska matky.

3. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka v plnom znení súhlasila so závermi psychologického vyšetrenia maloletých detí a jeho zisteniami a odporúčaniami, pričom toto odporúča prespávanie maloletých detí u otca a upozorňuje na až psychické týranie maloletých detí ich matkou.

Ďalej uviedol, že matka sama žije s maloletými deťmi v jednoizbovom byte. Otec poukázal na to, že v súčasnej dobe sa sťahuje spolu s priateľkou do rodinného domu, ktorý je 4. izbový a deti tam majú svoju vlastnú izbu, ktorú si boli aj pozrieť a spolu riešili aj zariadenie izby. Vlastník nehnuteľnosti je otcova priateľka, ktorá súhlasí s prespávaním maloletých detí. Otec maloletých detí sa ďalej vyjadril, že vzťah maloletých detí k jeho priateľke je priateľský a vôbec ju neberú ako cudziu osobu. Mal za to, že matka už niekoľkokrát klamala na súde. Čo sa týka vyjadrenia maloletej M., otec uviedol, že ako bolo napísané aj v psychologickom vyšetrení, s ktorého obsahom matka maloletých detí súhlasila, je ovplyvnené samotnou matkou. V otcovej prítomnosti sa deti tešia do nového domu a síce zo strachom, ale predsa povedia, že chcú prespávať. Otec ďalej uviedol, že trestné veci voči jeho osobe sú už staré záležitosti z obdobia kedy podnikal, pričom v tej dobe bol okradnutý zamestnancom a účtovníčkou na ktorú podal trestné oznámenie. Na základe týchto skutočností aj skrachoval, rovnako tak jeho manželstvo, čo mu matka maloletých detí nevie odpustiť a chce sa mu pomstiť prostredníctvom detí. Otec tvrdil, že určený čas s maloletými deťmi využíva naplno. Navrhoval napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

6. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí o úprave styku otca s maloletými deťmi vychádzal najmä zo znaleckého posudku č. 108/2017 vypracovaného znalcom PhDr. R. V. a zo správ zo šetrenia kolízneho opatrovníka, pričom dospel k záveru, že je potrebné upraviť styk otca s maloletými deťmi tak ako uviedol vo výroku svojho rozhodnutia, t. j. právo otca stretávať sa s maloletými deťmi po dobrou prvých troch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku každý druhý víkend v mesiaci, vždy od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. a po uplynutí troch mesiacov má otec právo stretávať sa s maloletými deťmi M. a M. každý druhý víkend v mesiaci od piatku od 17.00 hod. do nedele do 18.00 hod., keďže mal za to, že takto upravený styk otca s maloletými deťmi rešpektuje jeho právo podieľať sa na ich výchove.

7. Odvolací súd sa s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie stotožňuje, nakoľko tento korešponduje so závermi znaleckého posudku. K posúdeniu otázok súvisiacich so starostlivosťou o maloleté dieťa a s výchovnými predpokladmi rodičov sa vyžadujú odborné znalosti - znalecký posudok z odboru psychológie. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obaja rodičia majú k maloletým deťom vybudovanú citovú vzťahovú väzbu. Maloletá M. má k otcovi vybudovaný citový vzťah, ktorý však znalec hodnotil ako výrazne labilný, nestabilný. Vzťah maloletej M. znalec vyhodnotil ako kritický, keďže táto je neprirodzené až neobjektívne negatívne nastavená voči osobe otca. Znalec ďalej konštatoval, že matka nerešpektuje výchovnú dôležitosť otca v živote maloletých detí a jej nesúhlas s navrhovanou úpravou styku otca s maloletými deťmi nie je odôvodnený reálnymi faktormi, ktoré by mohli byť rizikové pre maloleté deti. Znalec navrhol realizovať styk otca s maloletými deťmi každý druhý víkend od piatka do nedele s prespatím. Uvedené závery rodičia a ani kolízny opatrovník nenamietali.

8. Odvolací súd poukazuje aj na správy zo šetrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako kolízneho opatrovníka a správy z návštev vykonaných v domácnosti otca. Kolízny opatrovník vyhodnotil prostredie, v ktorom sa má otec stretávať s maloletými deťmi za vyhovujúce. Z tohto dôvodu nebola dôvodná námietka matky v odvolaní vo vzťahu k tomu, že by prostredie v ktorom otec žije (t. j. jednoizbový byt) nebolo dostatočné na prespanie maloletých detí. Pokiaľ tiež matka namietala, že súd nezisťoval pomery v rodinnom dome v obci P. do ktorého sa mal otec podľa jeho tvrdení nasťahovať a ktorý je vo vlastníctve otcovej priateľky, odvolací súd poukazuje na to, že pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by sa otec presťahoval do iného domu (bytu), ktorého vhodnosť na realizovanie styku otca s maloletými deťmi nebol posúdený súdom prvej inštancie vzhľadom na závery kolízneho opatrovníka o šetrení pomerov otca. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutkového stavu v čase vyhlásenia rozsudku. V mimosporovom konaní je možné predkladať nové skutkové tvrdenia a dôkazy, no ani v odvolacom konaní nebolo preukázané, že by došlo k zmene pomerov u otca v dôsledku zmeny prostredia v ktorom žije, ktorá by odôvodnila opätovné prešetrenie týchto pomerov pre rozhodnutie o určení rozsahu styku otca s maloletými deťmi. Odvolací súd je však toho názoru, že pokiaľ by aj došlo k nasťahovaniu otca do rodinného domu,

nemuselo by ísť nevyhnutne o takú zmenu, ktorá by predstavovala dôvod na odlišnú úpravu styku otca k maloletým deťom ako styk určil súd prvej inštancie. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky preukázal súhlasné stanovisko jeho priateľky ako vlastníčky predmetnej nehnuteľnosti s tým, že otec môže realizovať styk s maloletými deťmi v tomto rodinnom dome ako aj to, že tieto môžu v predmetnom dome prespať. Takisto zo stavebného povolenia k predmetnému rodinnému domu sa možno domnievať, že tento bude poskytovať dostatočné podmienky na to, aby sa styk s maloletými deťmi mohol realizovať tak ako ho určil súd prvej inštancie. Nakoľko prostredie realizácie styku s maloletými deťmi je dôležitým faktorom pre posúdenie v akom rozsahu možno styk určiť, t. j. (napr. aj na celý deň vrátane prespania), v prípade presťahovania otca do nového prostredia, ktoré by bolo nevyhovujúce je vždy možné na podklade zistených šetrení kolíznym opatrovník žiadať o zmenu rozhodnutia, ktorým bol styk otca s maloletými deťmi určený. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že matka maloletých detí mala možnosť na vyjadrení otca reagovať a prípadne v zmysle ustanovenia § 63 CMP tiež uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

9. Právo na styk rodiča s dieťaťom je jedným z najdôležitejších práv rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti. Rodič, ktorému dieťa nebolo zverené je tak oprávnený očakávať, že mu styk s dieťaťom zo strany druhého rodiča bude umožnený. V predmetnej veci boli maloleté deti rozsudkom č. k. 30P/343/2011-25 zo dňa 31.05.2012, ktorým súd tiež rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí, na základe schválenej rodičovskej dohody zverené do osobnej starostlivosti matky, pričom styk otca s maloletými deťmi bol bez obmedzenia. Ako vyplýva zo znaleckého posudku matka nerešpektuje vzťah maloletých detí s druhým rodičom a je názoru, že keby sa styk nerealizoval, „tak by sa nič nestalo“. Ani odmietavý postoj rodiča ktorému boli maloleté deti zverené do svojej starostlivosti však nevyklučuje oprávnenie druhého rodiča takýto styk vyžadovať a realizovať, ktorý je aj vzhľadom na vek maloletých detí v ich záujme. V takom prípade, ak sa rodičia nedohodnú, je potrebné, aby súd autoritatívne upravil rodičovské práva a povinnosti, a teda aj styk rodiča s dieťaťom.

10. Ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená. Úloha oboch rodičov v živote maloletých detí je nezastupiteľná a odvolací súd nepochybuje, žeby tomu bolo inak v predmetnej právnej veci. V záujme maloletých detí je nepochybne to, aby tieto mali možnosť vybudovať si rovnako vyvážený vzťah k obojmu rodičom. Skutočnosť, že rodičia maloletých detí spolu nežijú a maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky nesmie byť dôvodom straty kontaktu maloletých detí s otcom.

11. Matka aj v odvolacom konaní poukazovala na to, že proti otcovi sú v súčasnosti vedené trestné stíhania, z dôvodu ktorého usudzovala, že otec nie je schopný si usporiadať svoje osobné pomery tak, aby mohol viesť riadny život a byť príkladom pre svoje deti. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ani prípadné trestné stíhanie proti otcovi, otcovi maloletých detí neupiera jeho právo sa s maloletými deťmi stykať. Znalec vo vyššie uvedenom znaleckom posudku konštatoval, že u otca nebola zistená žiadna psychopatológia, ktorá by ho vylučovala so zabezpečovania starostlivosti a výchovy o maloleté deti.

12. Odvolací súd preto dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi tak ako ho určil súd prvej inštancie je v súlade so závermi znaleckého posudku a šetreniami kolízneho opatrovníka, ako aj v záujme maloletých detí. Pokiaľ matka tvrdila, že otec nevyužíva ani čas, ktorý mu bol na styk s maloletými deťmi určený v neodkladnom opatrení, tieto tvrdenia v konaní neboli preukázané. Navyše neodkladné opatrenie v predmetnej veci má dočasnú povahu dokiaľ súd nerozhodne vo veci samej, v rozhodnutí ktorom môže dôslednejšie preskúmať čas na styk s maloletými deťmi, ktorý bude lepšie vyhovovať rodičom a bude aj v záujme maloletých detí. Ak by teda otec aj skutočne na plno nevyužíval čas na styk s maloletými deťmi v zmysle neodkladného opatrenia, uvedené neznamena, že nebude využívať čas určený v zmysle rozhodnutia vo veci samej.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania. V mimosporových

konaniach platí zásada, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil (§ 49 CMP). Každý z účastníkov si teda sám znáša trovy, ktoré v konaní platil.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).